

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/67/ /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva szám alatti lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 242/2012. (VII. 23.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a hozzátartozó kiértékelése kötelezettség elmaradása tekintetében

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

(a továbbiakban: panaszos) először 2011. december 7-én elektronikus úton juttatta el panaszát, majd azt követően több beadványt küldött meg a Panasztestület felé, illetve elektronikus úton előterjesztett panaszát 2011. december 28-án aláírásával is megerősítette. A Panasztestület által feltett kérdésekre 2012. május 6-án kelt beadványában tételesen is válaszolt.

A panaszos által megküldött beadványok szerint, 2011. december 2-án a tartásdíj felemelése tárgyában bírósági tárgyaláson vett részt a Miskolci Városi Bíróságon.

A panaszos elmondása szerint, a tárgyaláson a bíró a panaszos személyét és eljárását illetően számtalan negatívumot sorolt fel, többek között azt, hogy „orvos szakértő kellene” számára. A panaszos fogalmazása alapján „Ezután én sötétbe borultam ill. elsötétült előttem a világ egy percre és két kézzel csak a bírói pulpitus korlátjára csaptam!”. A panaszos magatartását azzal indokolta, hogy őt már megannyiszor visszautasították, „kekeckedtek” vele, ezért érthető módon elvesztette türelmét.

A történetek után biztonsági őrök ragadták meg karját, majd a földön akarták vonszolni, de végül valahogyan a földszintre értek. A panaszos megkérdőjelezte a biztonsági őrök fellépésének jogszerűségét. A beadványaiban három eljáró biztonsági őrről, illetve két intézkedő rendőrrel tett említést.

A panaszos előadta, hogy „hazugság mi a szabaduló iratban áll”, azaz az, hogy üvöltözött volna. Kijelentette, hogy ő sehol sem üvöltözött. Értetlenül állt 72 órás elzárása előtt, amelynek indokát nem ismerte. Az őrizetbe vételével kapcsolatosan több sérelmet fogalmazott meg: „elzártak, koszba, mocsokba, fertőbe, dohyszagba, gezarollal hintett cellába, WC-be?”, továbbá, hogy elvették „életmentő gyógyszereit”, valamint több személyes tárgyát. A panaszos kifogásolta, hogy két gyógyszert nem megfelelően kapta meg, állítása szerint a két gyógyszer („Zantac”, „Spriva”) bevétele között két órának el kell telnie, máskülönben rontják egymás hatását. A panaszos értetlenül állt azon tény előtt is, miszerint őt kétszer levetkőztették. A panaszos sérelmezte, hogy ügyvédet nem kapott, holott követelte azt. A panaszos szerint jogtalanul került „gyilkosok közé a pokolba”, illetve azon véleményének adott hangot, hogy ő garázdaságot nem követett el.

A panaszos 2012. május 6-án kelt levelében – a Panasztestület által feltett kérdésekre – a következő, az ügy megítélése szempontjából releváns információkkal egészítette ki panaszát.

Előadta, hogy a biztonsági őrökön kívül két rendőr intézkedett vele szemben, valamint, hogy a bíróság épületének aulájában ilyen sok embert még nem látott, szerinte mindenki „röhögött” rajta. Megítélése szerint, a városi rendőrkapitányság beosztottjai intézkedtek vele szemben 2012. december 2-án, kb.10.00 óra után. A tárgyalás 09.30 perckor kezdődött.

Sérelmezte továbbá, hogy sem a bíróságon, sem a rendőrségen nem közöltek vele semmit, (Itt jegyzete meg, hogy a bíró 10.000,- Ft-ra megbüntette), a megyei orvos nevetett rajta, a vele szembeni intézkedés okát nem ismerte. Lányát a rendőri intézkedésről nem értesítette a rendőrség. A panaszos állítása szerint, a bíróságon a panaszos hívta fel azzal, hogy a rendőrségre viszik. Ezt követően a lánya telefonált a rendőrségre, ahol közölték vele, hogy a panaszos 72 órán keresztül senkivel sem találkozhat és beszélhet.

A panaszos az őrizetével kapcsolatos egyéb körülményeket is kifogásolt, így például azt, hogy a zárka, ahova bezárták dohos volt, hogy amikor asztma gyógyszereit kérte szombaton, azokat nem kapta meg.

A panaszos a vele szemben fogantatott rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. a bírósági eljárás módját és az ott elhangzottakat
2. a bíróságon szolgálatot teljesítő biztonsági őrök munkáját
3. a szabálysértési őrizet jogszerűségét
4. a vizsgálatot végző orvos magatartását
5. az előállítás jogszerűségét és indokoltságát
6. az előállítás okáról és céljáról történő tájékoztatás elmaradását
7. a lányát a rendőrség az előállítást követően, kérése ellenére sem tájékoztatták és ügyvédet sem kapott.

A Panasztestület álláspontja szerint, a vizsgált ügyben a panaszos előállítása magatartása alapján szükséges és indokolt volt, ezért nem sérült a személyes szabadsághoz való joga. Megállapítható azonban, hogy a rendőrség tévesen jelölte meg az előállítás jogalapját, ami miatt súlyosan sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A hozzátartozó vagy más személy Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján történő kiértesítésének elmulasztása miatt szintén sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, ugyanakkor az előállítás oka és célja közlése kapcsán alapjogsérelem nem volt megállapítható. A Panasztestület álláspontja szerint a megállapított jogsérelem mértéke – különösen az, hogy a panaszos előállítása egy sokkal súlyosabb szabadságkorlátozáshoz vezetett – eléri azt a szintet, amely a Panasztestület súlyos alapjogsérelemet megállapító állásfoglalását megalapozza.

Összességében a Panasztestület súlyos alapjogsérelemet megállapító állásfoglalást hozott.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. december 7-én megküldött panaszbeadványa és annak 2011. december 20., 2011. december 16, 2011. december 26., 2012. május 6-án kelt kiegészítése;
- Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvételei Osztály Járőrszolgálati Alosztály előállítás végrehajtásáról szóló 05010/53584/2011/id. számú jelentése;
- Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvételei Osztály Járőrszolgálati Alosztály 05010/4085/2012/id. számú jelentése;
- Miskolci Rendőrkapitányság vezetőjének 05010-105/4/8/2012.P számú, 2012. január 30-án kelt tájékoztatása;
- Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvételei Osztály 05010-105/4/5/2012.P számú összefoglaló jelentése;
- Igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról;
- Nyilatkozat;
- Orvosi vélemény;
- Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvételei Osztály Ügyeleti Csoport 2011. december 2-án kelt határozata őrizetbe vétel elrendeléséről;
- Nyilvántartó lap;
- Miskolci Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának 2011. december 5-én kelt határozata őrizetbe vétel megszüntetéséről;
- Szabadulási Igazolás;

- Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvételei Osztály Járőrszolgálati Alosztály feljelentése szabálysértési ügyben;
- Miskolci Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának határozata szabálysértési eljárás megszüntetéséről és az iratok illetékes szervez való áttételéről;
- Miskolci Rendőrkapitányság 0501-105/4/6/2012.P. számú végzése rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásának felfüggesztéséről;
- Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Biztonsági Szolgálatának 2011. december 5-én kelt jelentése.

A panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tettem a panaszosnak a bírósági eljárással és az ott elhangzottakkal kapcsolatos sérelmeit, a bíróságon szolgálatot teljesítő biztonsági őrök munkáját, a szabálysértési őrizet jogszerűségét, a vizsgálatot végző orvos magatartását, az előállítás jogszerűségét és indokoltságát, az előállítás okáról és céljáról történő tájékoztatás elmaradását, illetve a panaszos lányának értesítése a rendőrség részéről az előállítást követően megtörtént -e.

III.

A panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgáltam, hogy hatásköröm alapján valamennyi panaszosi sérelem kivizsgálása elvégezhető -e.

A panaszos által előadott sérelmek kapcsán mindenek előtt azt a körülményt vizsgáltam meg, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében a beadvány vizsgálatára rendelkezem -e jogszabályi felhatalmazással, illetve a panasz vizsgálatára kiterjed -e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A panaszos több olyan sérelmet említett a panaszbeadványában, amely a bíróság illetve a szabálysértési eljárással kapcsolatosak, illetve több kérdést fogalmazott meg a vele szemben fellépő biztonsági őrök magatartását és intézkedését illetően. A panaszos mindezekén túlmenően szabálysértési őrizetének jogszerűségét is megkérdőjelezte, illetve az orvosi vizsgálatot végző orvos magatartását is sérelmezte. Megállapítható, hogy a fentiekben felsorolt sérelmek (ld. 3. oldal 1-4. pont) kivizsgálása ezen eljárásnak nem tárgya.

A fentiekre tekintettel, – valamint a panaszbeadvány alapján – ugyanakkor vizsgálat tárgyává tettem a panaszos előállításának jogszerűségét és indokoltságát, az előállítás okáról és céljáról történő tájékoztatás elmaradását, illetve azt a sérelmet, hogy a panaszos lányát a rendőrség az előállítást követően, a panaszos kérése ellenére sem tájékoztatta, illetve védőt „nem kapott”.

5) A panaszos az előállítás jogszerűségét és indokoltságát sérelmezte.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében, „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) és f) pontja alapján, *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;

f) aki a szabálysértést az abbaahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.”

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (továbbiakban: Sztv.) 142/A. § (1) bekezdés értelmében, *„Aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”*

A (3) bekezdés alapján, *„Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság hatáskörébe tartozik.”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 242/B. § (1) bekezdés szerint, *„Aki olyan kihívóan közösségellenes vagy erőszakos magatartást tanúsít, amely a bíróság vagy egyéb hatóság eljárását megzavarja vagy akadályozza, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A panaszos elmondása szerint, 2011. december 2-án 09.30 órakor tárgyaláson vett részt a Miskolc Városi Bíróságon. A panaszbeadvány szerint a tárgyalás során a bíró valótlan és a panaszos személyét érintő negatív tartalmú állításokat közölt, aminek hatására a panaszos előtt néhány percre „elsötétült minden”, és két kézzel a bírói pulpitus korlátjára csapott. Ugyanakkor kifejezetten cáfolta azon információt, miszerint ő a bíróság épületében kiabált. A panaszos állítása szerint biztonsági őrök ragadták meg karját, akik számára ismeretlen módon a földszintre vitték.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a két intézkedő rendőr azért jelent meg a Miskolc Városi Bíróságon, mert oda rendőri intézkedést kértek egy személlyel szemben. Az intézkedő rendőrök felvették a kapcsolatot a biztonsági szolgálat vezetőjével, aki elmondta, hogy az egyik tárgyalást vezető bírónő értesítette őt arról, hogy a panaszos a tárgyaláson folyamatosan ordibál és zavarja a tárgyalás menetét. Emiatt ő beült a tárgyalóterembe, ahol többször felszólította a panaszost, hogy hagyjon fel a kiabálással, aminek a panaszos egy darabig eleget is tett. Kis idő elteltével újra kiabálni kezdett, majd a panaszos a bírónő asztalához lépett és elkezdte azt ököllel ütni. A rendőrkapitányság vezetőjének, valamint a közrendvédelmi osztály mb. vezetőjének tájékoztatása, továbbá a biztonsági szolgálat vezetőjének jelentése arról is beszámolt, hogy a panaszos – mielőtt a bírói pulpitusra ököllel rácsapott volna –, többször a fogalmazó előtt lévő asztalra is ráütött. A történetek a szomszédos tárgyalótermekben is hallhatóak voltak.

A rendőrségi iratok szerint, a panaszos előállításra azért került sor, mert a panaszossal szemben az eljárás azonnal lefolytatható volt. Ugyanakkor az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés és a szabálysértési feljelentés történeti tényállásából arra lehet következtetni, hogy a rendőrök, illetve az előállításra utasítást adó ügyeletes vezető nem csak a tárgyalóteremben tanúsított panaszosi magatartást értékelték úgy, mely alapján az előállítás mellett döntöttek, hanem azt is, ahogy a panaszos az előállítás alatt viselkedett. Ezt támasztja alá a fent említett rendőri jelentések és feljelentés utolsó mondata is, miszerint *„Megjegyezni kívánom, hogy a személy az előállítás során az orvosi rendelőben, illetve az előállító helyiségbe való befogadásakor is folyamatosan kiabált, viselkedése kritikán aluli volt.”* A rendőrkapitányság vezetőjének – a fenti dokumentumokhoz és az intézkedéshez képest nyilvánvalóan későbbi

időpontban készült – tájékoztató levele, valamint a rendőrkapitányság közrendvédelmi osztályának mb. vezetője által nyújtott tájékoztatása szerint a panaszos cselekménye, amelyet a városi bíróság folyosóján és aulájában követett el, alkalmas volt a szabálysértési törvényben foglalt garázdaság szabálysértésére, melynek vizsgálatára a bíróság rendelkezik hatáskörrel. Az intézkedő rendőrök a körülmények megismerése céljából tanúkutatást végeztek, melynek keretében meghallgatták az intézkedő biztonsági őröt, a tárgyalást vezető bírónőt és a tárgyalóteremben tartózkodó további két személyt, továbbá egy személyt, aki egy távolabbi tárgyalóteremben tartózkodott.

2011. december 5-én a Miskolci Városi Bíróság ügyeletes bírója közölte a rendőrséggel, hogy álláspontja szerint Torma Iván Jánosné cselekménye alkalmas lehet a Btk. 242/B. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő és büntetendő hatóság eljárásának megzavarása vétség megállapítására, ezért önálló szabálysértés nem valósult meg. Kezdeményezte, hogy nevezett előállítás – gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából - ne történjen meg a bíróságra, a szabálysértési eljárás kerüljön megszüntetésre és az iratokat küldjék meg az illetékes Miskolci Nyomozó Ügyészség részére.

A fenti körülményeket figyelembe véve megállapítható, hogy a panaszos előállítása, valamint az eljárás kezdeti szakaszában a szabálysértési őrizet elrendelése és foganatosítása megalapozott volt. Álláspontom szerint a rendőrség a hatáskörébe utalt cselekményeket elvégezte, a következő érdemi lépés az ügyben a bíróság elé állítás lett volna, azonban az ügyeletes bíró a cselekményről értesülve – utólagosan – úgy ítélte meg, hogy az ügyben gyorsított szabálysértési eljárás nem folytatható le, mivel a panaszos által elkövetett cselekmény alkalmas a hatóság eljárásának megzavarása vétség elkövetésére, mely miatt a szabálysértési eljárás kerüljön megszüntetésre, a panaszos szabadítását rendeljék el és az ügyben keletkezett iratokat az illetékes Miskolci Nyomozó Ügyészség részére küldjék meg.

Szükséges ismételtlen megjegyezni, hogy magának, a szabálysértési őrizetbe vétel elrendelésének és a szabálysértési őrizetbe vételt elrendelő határozat közlését követő eseményeknek (befogadás, gyógyszerek adagolása, körülmények) a vizsgálata ezen eljárás hatáskörén kívül eső kérdések, ezért a panaszos e tárgyban tett kifogásainak vizsgálatára jelen eljárásban nem rendelkezem hatáskörrel.

A fentiekből megállapítható, hogy a rendőrök indokoltan döntöttek a panaszos előállítása mellett, illetve az a körülmény sem róható fel számukra, hogy a jelentés előállítás végrehajtásáról nyomtatványon az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjára hivatkoztak. Megítélésem szerint, a rendőr járőr nem tudhatta, hogy az előállítást követő 3. napon az ügyeletes bíró a panaszos által elkövetett cselekményt át fogja minősíteni, ezért a rendőr nem követett el szakszerűtlenséget akkor, amikor nem az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozott.

Összefoglalva megállapítható, hogy a panaszos előállítása indokolt volt, azonban azt az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentésben nem megfelelő jogalapra történő hivatkozással foganatosították, mely szakszerűtlenség az intézkedés jogszerűségét nem befolyásolja, ezért a panaszt **elutasítom**.

6) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás okáról és céljáról történő tájékoztatást nem kapta meg.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szerint, „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

A panaszos állítása szerint, sem a bíróságon, sem a rendőrségen nem közölték vele a rendőrök az előállítás okát és célját.

A rendőrség 05010-105/4/5/2012.P. számú összefoglaló jelentése szerint, az intézkedő rendőrök tájékoztatták a panaszost előállítás okáról és céljáról, mégpedig arról, hogy szabálysértést követett el, ezért az Rtv. 33. (2) bekezdés f) pontjának második fordulata alapján a Miskolci Rendőrkapitányságra előállítják.

Az intézkedő rendőr a 05010/4085/2012/id. számú jelentésében leírja, hogy „Ezt követően nevezett személyhez léptem, majd napszaknak megfelelően köszöntem, nevemet, rendfokozatomat, szolgálati helyemet, jelvéyszámomat illetve az intézkedés kezdetének okáról tájékoztattam. A személy mindeközben folyamatosan kiabált, szavamba vágott. Többszöri felszólításomra sem hagyta abba.”

A panaszos saját elmondása szerint nem is emlékezett arra, hogy hogyan került le az aulába, így arra sem emlékezhetett, hogy a rendőri intézkedés hogyan zajlott le.

A fent ismertetett panaszosi és rendőri állítások között ellentmondás van, azonban figyelemmel a panaszos intézkedés alatt tapasztalt idegállapotára – a panaszos a beadványában maga is úgy fogalmazott, hogy „Ezután én sötétbe borultam ill. elsötétült előttem a világ...”, döntésem alapjául a rendőri jelentésben, mint közokiratban foglaltakat fogadtam el, és a panaszt **elutasítom**.

7) A panaszos sérelmezte, hogy a lányát a rendőrség az előállítást követően, kérése ellenére sem tájékoztatta, illetve ügyvédet sem kapott.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés értelmében, *„A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”*

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján *„fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).”*

A panaszos állítása szerint, a lányát az előállítás tényéről a rendőrség nem tájékoztatta, illetve ügyvédet sem kapott.

A rendőri jelentés szerint, a 05010/53584/2011./id. számú őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozat rögzíti, hogy a panaszos lánya telefonon érdeklődött a rendőrségen édesanyja felől, és vele az ügyeletes tiszt közölte az őrizetbe vétel tényét. Ugyanezen határozat szerint a panaszos kérte a védő kirendelését, ami a 05010/53584/2011/id. számon meg is történt. A rendőrség ugyanakkor annak bizonyításaként, hogy az Rtv. 18. § (1) bekezdésének követelménye teljesült volna semmilyen nyilatkozatot, illetve dokumentumot nem bocsátott rendelkezésre. Így azt sem lehetett tisztázni, hogy a rendőrség a hozzátartozó vagy más személy értesítésével kapcsolatos kötelezettségének – így a panaszos e tekintetben történő tájékoztatásának és nyilatkoztatásának – eleget tett volna. A jelentés hiányos a tekintetben is, hogy panaszos lányának érdeklődő telefonja előtt a rendőrség intézkedett -e a panaszos lánya kiértesítésére.

Megállapítható továbbá, hogy a panaszos jogi képviselője kirendelésére a rendőrség a szükséges intézkedéseket megtette, a 05010/53584/2011/id. számú határozatával a védőt

2011. december 2-án kirendelte, illetve 2012. december 3-án a panaszos kérésére a kirendelt védőt telefonon tájékoztatták arról, hogy a panaszos beszélni szeretne vele. Ezen kérés az ügyvéd elfoglaltsága miatt nem valósult meg, így a panaszos ezen sérelmét **elutasítom**.

A hozzátartozó kiértékelésének elmaradása vonatkozásában a rendőri jelentés hiányosságára tekintettel a panaszosnak **helyt adok**.

IV.

A Panasztestület a vizsgált ügyben megállapította, hogy a panaszos előállítása magatartása okán szükségesnek és indokoltnak mutatkozott, ezért nem sérült a személyes szabadsághoz való joga, ugyanakkor a rendőrség tévesen jelölte meg az előállítás jogalapját, ami miatt súlyosan sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület álláspontjával az előállítás jogszerűsége és indokltsága tekintetében egyet értek, azonban nem osztom a véleményét abban, hogy az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentésen a nem megfelelő jogalapra hivatkozás miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőri intézkedések vizsgálata során tett megállapításaimat a III. rész 5) pontjában fejtettem ki.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései 2. § (1-3) bek.;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. évi törvény 13. § (1) bekezdése, 33. § (2) bek. b.) és f) pontja, 18. § (1) bek., 20. § (2) bek., 97. § (1) bek. h) pontja 92. § (1) bek., 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- Btk. 242/B. (1) bek.,
- Sztv. 142/A. § (1) és (3) bek.,

Budapest, 2012. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**